

A fi cetățean într-un oraș european

REVISTA CERCULUI "PROTECȚIA MEDIULUI" DIN CADRUL CLUBULUI COPIILOR
ZIMNICEA

NR.3 aprilie 2010

www.didactic.ro/reviste

Concurs interjudetean

"Viata fara violenta, droguri, alcool și tutun"

Clubul Copiilor Zimnicea

17 aprilie 2010

CUPRINS

1. Violența școlară-o problemă importantă a lumii contemporane

Înv. Marin Dorina

2. Educația ecologică în Grădinița

Director: Chiorean Măriuca ,Grădinița Veseliei, Gherla, jud. Cluj

3. Violența în mediul școlar

prof. Nicoleta Micu,Liceul Teoretic Eugen Lovinescu, Bucuresti

4. Drogurile strică tot !

prof. Nicoleta Micu,Liceul Teoretic Eugen Lovinescu, Bucuresti

5. Concursul interjudețean "Viața fără violență, droguri, alcool și tutun" 17 aprilie 2010

prof. Buican Mariana, Clubul Copiilor Zimnicea

Lucrări realizate de elevi

Compuneri

cadru didactic îndrumător Învățător Dorina Marin

Incursiune în lumea virtuală-dialog cu computerul

cadru didactic coordonator- prof Picioș Simona ,SAM ,Iraclie Porumbescu''Fratautii Noi , jud Suceava

Scoala Nr.2 Marginea,jud Suceava,

Prof. coordonator Casandra Daniela Cristina

Tehnoredactare computerizată:

prof. Buican Mariana, Clubul Copiilor Zimnicea

prof. Buican Florian ,Liceul Teoretic Piatra,jud. Teleorman

1. Violența școlară-o problemă importantă a lumii contemporane

Înv. Marin Dorina

Noțiunea de *violență* este discutată în relație cu cea de agresivitate. Rădăcina latină a termenului *violență* este *vis*, care înseamnă *forță* și care trimite la ideea de putere, de dominație, de utilizare a superiorității fizice, deci a forței, asupra altuia. Poate fi definită violența ca dezorganizare a unui sistem personal, colectiv sau social și care se traduce printr-o pierdere a integrității, ce poate fi fizică, psihică sau materială. Această dezorganizare poate să se opereze prin agresiune, prin utilizarea forței, conștient sau inconștient, însă poate exista violență doar din punctul de vedere al victimei, fără ca agresorul să aibă intenția să facă rău.

Y.A. Michaud (1978 : 19-20) încearcă o definiție

mai subtilă a violenței, plecând de la trei categorii de factori:

„Există violență când, într-o situație de interacțiune, unul sau mai mulți actori acționează de o manieră directă sau indirectă, masată sau distribuită, aducând prejudicii altora în grade variabile, fie în integralitatea lor fizică, fie în integralitatea lor morală, fie în posesiunile lor, fie în participările lor simbolice sau culturale". Pot fi identificate trei elemente care surprind înțelesul acestui concept :

- violența este o situație de *interacțiune* (impunând unul sau mai mulți actori),
- este o acțiune prin care se aduc *prejudicii* altora (corporale, morale etc.)
- aceste prejudicii se manifesta prin diferite *modalități* (directe sau indirecte)

Școala este locul de producere și transmitere a cunoașterii, de formare a competențelor cognitive, de înțelegere a sensului vieții și a lumii care ne înconjoară, de înțelegere a raporturilor cu ceilalți și cu noi înșine. Misiunea școlii nu este doar de a pregăti forța de muncă. Școala trebuie să profileze caractere, să-i educe individului plăcerea de a învăța, dorința de a reuși și de a face față schimbărilor de pe piața muncii . Un învățământ ce și-a propus să abandoneze caracterul reproductiv în favoarea orientării spre ceea ce se numește *problem solving* are nevoie și de existența unui mediu favorabil învățării, care să stimuleze producerea de cunoștințe și de competențe acționale.

Întâlnim două tipuri de violență în mediul școlar: (a) *violentele „ obiective"*, care sunt de ordinul penalului (crime și delikte) și asupra cărora se poate interveni frontal; Poliția și Justiția sunt obligate, în acest caz, să colaboreze direct cu instituțiile școlare; (b) *violentele subiective*, care sunt violențe mai subtile, de atitudine, și care afectează climatul școlar. Sunt incluse aici atitudinile ostile, disprețul, umilirea, jignirea, sfidarea, lipsa de politețe, absențele de la ore, refuzul de a răspunde la ore și de a participa la activități sau ceea ce unii autori numesc atitudini antișcolare. O formă de violență extrem de răspândită în mediile școlare este violența verbală. Englezii folosesc termenul *bullying* pentru a desemna atât atacurile verbale, cât și intimidările (presiunea psihică) exercitată prin amenințări, injurii, umilinte.

În al doilea rând, a califica un fapt ca violent înseamnă a emite o judecată de valoare asupra acelui fapt. Judecata corespunde unor norme sociale determinate de cultura unei societăți, dar ea se face și în funcție de valorile grupului de apartenență. Ceea ce este resimțit ca violență de un elev de la o anumită școală poate trece neobservat în ochii elevilor de la altă școală. De asemenea, violența verbală nu

este percepută în aceeași manieră de elevi și de profesori. Elevii o minimalizează, în timp ce profesorii o supraevaluează.

Violența școlară trebuie deci determinată luând în calcul contextul și cultura școlară. Profesorii dintr-o școală pot propune grile de lectură a violenței în funcție de referințele lor culturale, dar și de normele interne de funcționare a instituției școlare. Violența perturbă grav mediul școlar. Ea conduce la o deteriorare a climatului în școală, afectează raporturile elev-elev și elev-profesor și generează sentimente de insecuritate, de teamă, de angoasă, care influențează negativ dezvoltarea normală a elevului

Violența școlară este asociată, în general, cu zonele urbane dificile, cu periferiile, acolo unde sărăcia este la ea acasă. De aceea, atunci când se vorbește despre violență în școală, se consideră drept surse favorizante factori exteriori școlii: mediul familial, mediul social, ca și factori ce țin de individ, de personalitatea lui.

Mediul familial reprezintă, credem, cea mai importantă sursă a agresivității elevilor. Mulți dintre copiii care prezintă un profil agresiv provin din familii dezorganizate, au experiența divorțului părinților și trăiesc în familii monoparentale. Echilibrul familial este perturbat și de criza locurilor de muncă, de șomajul ce-i atinge pe foarte mulți părinți. Părinții sunt confrunțați cu numeroase dificultăți materiale, dar și psihologice, pentru că au sentimentul devalorizării, al eșecului. În aceste condiții, ei nu mai sunt sau sunt mai puțin disponibili pentru copiii lor. Pe acest fundal apar apoi probleme familiale foarte grave care-i afectează profund pe copii: violența intrafamilială, consumul de alcool, abuzarea copilului, neglijență, la care se adaugă și importante carențe educaționale - lipsa de dialog, de afecțiune, inconstanță în cerințele formulate față de copil (tregeri de la o extremă la alta, de la o permisivitate exagerată la restricții foarte dure), zarea mijloacelor violente de sancționare a copilului pe motiv ca *bătaia-i ruptă din rai*. Sunt și părinți - și nu puțini - care privilegiază în mod exagerat relația afectivă în detrimentul rolului educativ pe care ar trebui să-l aibă în raporturile cu copiii lor: nu le impun nici un fel de interdicții, de reguli, emit puține exigențe și caută să evite conflictele. Această absență cvasitotală a constrângerilor (în afara școlii) îl va determina pe elev să adopte în școală comportamente de refuz a exigențelor profesorilor. La rândul său, *mediul social* conține numeroase surse de influență de natură să inducă, să stimuleze și să întrețină violența școlară: situația economică, slăbiciunea mecanismelor de control social, inegalitățile sociale, criza valorilor morale, mass-media, disfuncționalități la nivelul factorilor responsabili cu educația tinerilor, lipsa de cooperare a instituțiilor implicate în educație. Pentru fostele țări comuniste, creșterea funcțională a violenței în general, nu numai a violenței școlare, este pusă pe seama unui complex de factori precum: liberalizarea mass-media (prin intermediul căreia se fac cunoscute fapte violente ce erau trecute sub tăcere în regimul comunist), lipsa exercițiului democratic, creșterea libertății generale de mișcare prin democratizare, slăbirea autorității statului și a instituțiilor angajate în respectarea legii, accesul la mijloace de agresiune (arme) (Radu, 1994: 283). Conjunctura economică și socială provoacă anumite confuzii în rândul tinerilor, care încep să se îndoiască de eficacitatea școlii, de utilitatea științei. Și aceasta cu atât mai mult cu cât constată că școala nu îi asigură inserția profesională. Valorile tradiționale vehiculate în școală - munca, meritul, efortul - cunosc o eroziune vizibilă. Un mediu social în criză (criza locurilor de muncă, criza familiei, criza valorilor) afectează profund dezvoltarea personalității copilului.

Trăsăturile de personalitate ale elevului sunt și ele într-o strânsă corelație cu comportamentele violente. Astfel, între factorii psihologici implicați în etiologia infracțiunilor prin violență, Banciu și Rădulescu (1985) menționează: trăsături de ordin egocentric, diminuarea sentimentului de responsabilitate și culpabilitate, instabilitatea emoțională, slăbiciunea mecanismelor voluntare, de autocontrol. La aceste trăsături individuale se adaugă problemele specifice vârstei adolescenței

Adolescența este o perioadă de transformări profunde pe plan fizic, psihic și social. Transformările fizice care încep la pubertate sunt adesea foarte brutale și adolescenții le trăiesc ca pe o veritabilă metamorfoză. Transformările respective pot determina o atitudine de retragere în raport cu

anturajul, timiditate, sentimente de jenă, refuzul de a comunica. O caracteristică importantă este relația pe care adolescentul o stabilește cu propriul corp în transformare. Corpul este suportul privilegiat al exprimării personalității și, în aceste condiții, asistăm la excese în privința vestimentației, coafurii, machiajului. *Look-ul* este când o modalitate de afirmare, de impunere a personalității, când o carapace sub care se ascund multe neliniști și temeri. Emoțiile se manifestă în perioada adolescenței cu o dinamică accentuată. Acum adolescentul este fericit, se simte bine în pielea sa și două ore mai târziu este trist, deprimat, descurajat. Adeseori, el oscilează între sentimentul de putere, de forță și sentimentul de îndoială, de descurajare, de scădere a stimei de sine. Pentru a se apăra de aceste emoții, adolescenții dezvoltă reacții de provocare, de agresivitate, de opoziție față de părinți și profesori.

În această perioadă atât de dificilă, dialogul părinți-copii și profesor-elev este absolut necesar. Adolescentul dorește să fie înțeles, are nevoie de dragoste, de securitate afectivă dar, de cele mai multe ori, el nu recunoaște și nu exprimă acest lucru. Nu întâmplător, Dardel Jaouadi (2000: 131) afirmă că violența în școală pleacă, în primul rând, de la un deficit de comunicare. A lupta contra violențelor școlare înseamnă a ameliora calitatea relațiilor și a comunicării între toate persoanele angrenate în actul educațional.

Fenomenul violenței școlare este extrem de complex, iar la originea lui se află o multitudine de factori.

Școala este un loc unde elevii se instruiesc, învață, dar este și un loc unde se stabilesc relații, se promovează modele, valori, se creează condiții pentru dezvoltarea cognitivă, afectivă și morală a copilului. Clasa școlară constituie un grup al cărui membri depind unii de alții, fiind supuși unei mișcări de influențare reciprocă ce determină echilibrul funcțional al câmpului educațional. Fiecare grup cere de la membrii săi diferite forme de comportament. Însuși actul predării-învățării este un proces relațional, iar gestiunea acestor relații se înscrie în ceea ce unii autori numesc *managementul clasei școlare*. N. Weber definește managementul clasei drept „setul de activități prin intermediul cărora profesorul promovează comportamentul adecvat al elevului și elimină comportamentul nadekvat, dezvoltă relații personale bune și un climat socio-emoțional pozitiv în clasă, stabilește și menține o organizare eficientă și productivă a clasei” (Weber, 1977 : 286).

Comportamentele violente ale elevului își pot avea originea și într-un management defectuos al clasei școlare, mai exact într-o lipsă de adaptare a practicilor educaționale a o populație școlară considerabil schimbată. Potrivit unor autori (Kaes, Anzieu, Thomas, 1980), prima dorință a formatorului este aceea de *a exercita o putere*. Dând curs acestei dorințe inconștiente, profesorul poate influența negativ relația cu elevul, deoarece va căuta să-l mențină într-o situație de dependență, de subordonare necondiționată. Pentru aceasta, profesorul poate recurge la diferite modalități de coerciție, descurajând astfel formarea unor personalități autonome, independente. Or, numeroase cercetări au arătat că o persoană asupra

căreia se exercită o constrângere (fizică, psihologică) de către o putere exterioară va căuta modalități de compensare pentru exercitarea propriei puteri. Studiile efectuate de Lippitt, White și Lewin cu privire la tilurile de conducere a grupului au arătat că, în grupurile conduse autoritar, se acumulează tensiuni, frustrări, ce determină comportamente agresive, ostilități între membrii grupului, în timp ce față de lider se manifestă o atitudine de supunere.

Relația de autoritate influențează și tipul de comunicare. De cele mai multe ori, comunicarea este lateralizată, adică profesorul e cel care permite și care monopolizează omunicarea, iar elevul rămâne doar un receptor pasiv. Comunicarea între elevi în adrul unor grupuri de lucru este destul de

restrânsă, iar opiniile elevilor cu privire la viața clasei sunt prea puțin luate în considerare. Nevoia de expresie și de comunicare e nevoie fundamentală a oricărui individ, iar grupul școlar este un loc privilegiat de satisfacere a acestor nevoi. Nesatisfacerea lor antrenează inevitabil o frustrare ce se va reduce prin comportamente agresive.

Și alte componente ale atitudinii profesorului față de elevi pot genera situații conflictuale și comportamente violente ale elevilor. Unii profesori adoptă o atitudine de ignorare isprețuitoare a elevilor, corelată cu tendința de evaluare a lor în termeni constant egativi și depreciativi. F. Dubet spune că indiferența profesorilor este cea mai importantă manifestare a disprețului față de elevi. Sunt numeroși elevii care suferă ca urmare a acestor judecăți negative ale profesorului, pentru că ele vin să întărească propriul lor sentiment de îndoială, de descurajare, de lipsă de încredere în forțele proprii. Acest ispreț, o dată interiorizat, poate antrena un ansamblu de consecințe în plan comportamental: lipsa de comunicare, pasivitatea la lecție, indiferența sau, dimpotrivă, perturbarea lecțiilor, dezvoltarea unor atitudini ostile, provocatoare.

De multe ori, în mod inconștient, profesorul introduce diferențieri între elevi în funcție de performanța atinsă. Astfel de diferențieri se traduc în atitudini ale profesorului care îi defavorizează pe elevii cu realizări mai modeste. Parkay și Stanford evidențiază câteva dintre aceste atitudini diferențiatoare (1992 : 349):

- *Acordă mai puțin timp elevilor cu realizări mai modeste :*
 - le acordă mai puțin timp să gândească un răspuns ;
 - le acordă mai puțină atenție și intră în relație cu ei mai rar;
 - evită să utilizeze cu ei cele mai potrivite metode de instruire, deoarece acestea necesită mai mult timp ;
- *Are mai puțină răbdare cu acești elevi:*
 - preferă să le ofere chiar el răspunsul sau să numească pe unul dintre elevii buni în loc să pună întrebări ajutătoare sau să reformuleze întrebările ;
 - le oferă feedback-uri neglijente și neconcludente ;
 - îi solicită mai rar să răspundă;
- *Ignoră elevii cu realizări mai modeste :*
 - le repartizează locuri mai depărtate de traseul său obișnuit prin clasă;
 - nu acceptă și nu utilizează ideile lor;
 - interacționează cu ei mai degrabă în particular decât în public ;
- *Le acordă mai puțin interes :*
 - se poartă mai puțin prietenos cu ei, le zâmbește mai rar;
 - stabilește mai rar contactul din priviri cu ei;
 - le acordă mai puțini indici nonverbal de sprijin, atenție și înțelegere;
- *Discriminează elevii cu realizări mai modeste :*
 - îi premiază mai rar pentru succesele obținute și îi critică mai des pentru eșecuri;
 - solicită mai rar ceva de la ei;
 - le notează și le administrează în mod diferit testele și temele.

Această atitudine a profesorului poate determina din partea elevilor sustragerea de la activități, indiferență față de ceea ce se întâmplă în clasă, absenteismul, refuzul de a-și face temele, violențe verbale față de colegi și chiar față de profesori, comportamente agresive.

G. Weil vorbește despre *sindromul eșecului școlar* ca un factor de risc important în privința creșterii violenței școlare. Pentru Weil, sentimentul de eșec interiorizat antrenează sechele psihologice profunde și durabile ce se exprimă adesea prin comportamente violente. Autorul menționat plasează originea sindromului de eșec școlar în situația de învățare. Elevul aflat în situația de eșec și care este pus de nenumărate ori în fața unor sarcini de învățare pe care nu le poate rezolva trăiește o angoasă profundă. Elevul suferă pentru că și-a decepționat părinții și profesorii, pentru că este disprețuit de colegi, își pierde stima de sine, încrederea în capacitatea de a reuși chiar și în domeniile în care nu se află în situația de eșec.

Acesta este momentul în care pot să apară conduitele violente ce se traduc prin: depresie, spirit de revanșă și revalorizare, manifestări de provocare, dispreț reorientat către alții, lipsă de interes față de viață în general. În contextul actual, eșecul școlar devine foarte repede sinonim cu eșecul în viață. Această situație îl rănește pe individ, îi afectează imaginea pe care o are despre propria valoare, și de aceea, el încearcă să-și ia revanșa într-un fel.

Nu în ultimul rând, modul în care profesorul distribuie sancțiunile, abuzul de măsuri disciplinare, de pedepse, influențează climatul și calitatea vieții școlare. Orice profesor știe că pedeapsa, ca remediu, nu are efecte pozitive decât în mod circumstanțial și pe termen scurt. De cele mai multe ori, ea produce reacții emoționale negative, creează tensiuni, anxietate, frustrări, conflicte și deteriorarea relațiilor profesor-elev. Pentru ca o sancțiune să fie eficace, ea trebuie să aibă un sens, să fie integrată într-un sistem coerent care leagă respectarea regulilor, a normelor școlare de natura actului comis și de tipul de sancțiune. Sancțiunea trebuie să se afle într-un raport logic cu actul sancționat.

Fenomenul violenței școlare trebuie analizat în contextul apariției lui. A gândi strategii, proiecte de prevenire a violenței școlare înseamnă a lua în considerare toți factorii (sociali, familiali, școlari, de personalitate) ce pot determina comportamentul violent al elevilor. Școala poate juca un rol important în prevenirea violenței școlare. Și asta nu numai în condițiile în care sursele violențelor sunt în mediul școlar, ci și în situația în care sursele se află în exteriorul școlii. Pierre-Andre Doudin și Miriam Erkohen-Markis (2000: 11-12) vorbesc chiar de trei tipuri de prevenție pe care le poate desfășura școala și care se completează reciproc:

- *o prevenție primară*, care se poate realiza foarte ușor de către fiecare profesor și se referă la dezvoltarea unei priviri pozitive asupra fiecărui elev, exprimarea încrederii în capacitatea lui de a reuși, valorizarea efortului elevului. Toate aceste atitudini pot reduce riscurile apariției violenței;
- *o prevenție secundară*, ce pleacă de la faptul că școala reprezintă un post de observație privilegiat al dezvoltării intelectuale și afective a elevului, iar profesorul, printr-o observare atentă a acestuia, poate repera efectele unor violențe la care elevul a fost supus în afara mediului școlar. Semnalând cazul respectivilor elevi profesioniștilor (psihologului școlar, asistentului social) și autorităților competente, pot fi luate măsuri de ajutor și de protecție care să vizeze înlăturarea cauzelor abuzurilor și reducerea tulburărilor somatice, psihice și comportamentale induse prin violență;
- *prevenție terțiară*, ce are în vedere sprijinul direct adus elevilor care manifestă comportamente violente. Menționarea unor așteptări pozitive față de ei, dezvoltarea sentimentului de apartenență comunitară, exprimarea preocupării față de situația pe care o au și integrarea lor în activitățile grupului sunt factori de protecție ce pot fi exercitați în cadrul instituției școlare. Prin aceste măsuri se poate împiedica cronicizarea tulburărilor provocate de violență și eventuala transmitere a lor de la o generație la alta.

Violența în școală este o expresie a violenței din societate; când violența se produce în școală, ea conduce și la alte consecințe : alături de prejudicii , victimizare , uneori moarte, violența din școală reduce șansele elevilor de a-și dezvolta personalitatea pe deplin și de a dobândi o educație de calitate.

Pentru ca școala să își asume acest rol de prevenire și de stăpânire a fenomenului violenței, prima investiție trebuie făcută în domeniul formării profesorilor. Trebuie să recunoaștem că, atât în cadrul formării inițiale, cât și al formării continue, atenția este concentrată asupra lucrului cu clasele de elevi „fără probleme”. Se discută mult prea puțin despre modalitățile de abordare a claselor dificile. Este nevoie de o formare specifică, în măsură să permită satisfacerea cerințelor elevilor „cu probleme”. Nu putem aștepta pasivi ca problemele să se rezolve de la sine, cu atât mai mult cu cât, în condițiile unui mediu familial instabil, tensionat, conflictual, școala poate reprezenta pentru elev o a doua șansă.

Bibliografie :

- Neamtu , C. , *Devianța școlară*, Editura Polirom -Iasi,2003.
- Paun , E. , *Școala.Abordare sociopsihopedagogică*, Editura Polirom-Iasi,1999.
- Preda, V., *Delincvența juvenilă.O abordare multidisciplinară*, Presa Universitară Clujeana-Cluj – Napoca,1981.
- Sălăvăstru D., *Violența în mediul școlar*, în *Violența. Aspecte psihosociale*, vol. coordonat de GillesFerreol, Adrian Neculau, Polirom-Iași, 2003

2.Educația ecologică în Grădiniță

Director: Chiorean Măriuca ,Grădinița Veseliei, Gherla, jud. Cluj

Educația ecologică are drept scop formarea unei conduite privind protecția mediului. Formarea conduitei privind protecția mediului se realizează prin educație, educație ce presupune a instrui, a îndrepta, a forma o conștiință, a forma și dezvolta anumite deprinderi.

Pornind de la cele definite mai sus ne punem întrebarea "de la ce vârstă trebuie începută educația ecologică?" Din experiența mea ca mamă și dascăl, afirm cu convingere că această educație trebuie să înceapă din momentul în care copilul face primii pași și încearcă să rostească primele cuvinte. Din această etapă a vieții obișnuim copilul să arunce hârtia la coș, atât în casă cât și pe stradă, să așeze jucăriile la loc după terminarea jocului, să iubească florile, să le pună din când în când câte o căniță cu apă, să iubească și îngrijească animalele, să păstreze curățenia în casă sau la locul de joacă etc. Sunt lucruri aparent simple dar, fără exersare, ele nu pot deveni obișnuințe, deprinderi.

În scopul realizării educației ecologice, în calitate de dascăl, am căutat să selectez și să desfășor activitățile cele mai accesibile – prin formă și conținut – care să-i conducă pe preșcolari spre educarea dragostei lor față de natură, a dorinței de a contribui la păstrarea frumosului, la educarea capacității de a ocroti și respecta natura.

Am început inițierea copiilor cu propriul lor mediu înconjurător, cu ambianța, cu locuința, sala de grupă, curtea de joacă, strada, orașul și, folosindu-ne de imaginație, am parcurs întreg globul terestru, cu porțiunile lui de ape și de uscat

Am organizat excursii cu copiii în parcul orașului, la pădurea din apropiere, pe malul râului Someș, unde am observat coșuri de gunoi stricate, hârtii aruncate pe stradă sau sub băncile din parc, rondouri cu flori rupte, peturi aruncate pe marginea râului, deșeuri de hârtie aruncate la voia întâmplării, copaci tăiați, toate acestea influențând negativ natura atât ca aspect cât și ca oferire a mediului sănătos și curat de care avem nevoie. Întorși la grădiniță am analizat tot ce am observat, am explicat copiilor cum influențează negativ toate acestea mediul prin neîngrijirea lui, ce urmări are un mediu murdar asupra sănătății noastre. Impresionați de noutățile aflate, am stabilit să luăm măsuri de protecție a mediului după posibilitățile noastre. În acest sens am inițiat un parteneriat cu școlarii, împreună cu aceștia am participat la acțiuni de ecologizare, am curățat aleile din parc, am plantat flori în curtea grădiniței, am adunat peturi de pe marginea râului Someș.

În partea a treia a programului zilnic, am planificat activități care să răspundă întrebărilor și să clarifice aspecte încă neînțelese de copii („Din lumea celor care nu cuvântă”, „Știați că...?”, povestiri și versuri, epigrame însoțite și de ilustrații).

De asemenea, în cadrul altor activități, le-am precizat că și în România sunt protejate plante și animale, există rezervații și parcuri naturale în care sunt ocrotite animalele sălbatice pe cale de dispariție: zimbrii, fazanii, cocoșul de munte, cerbul lopătar, capra neagră, etc. Le-am explicat că cea mai mare rezervație din țara noastră este Delta Dunării, unde sunt protejate diferite specii de păsări, pești, plante rare. Alte rezervații sunt în Munții Retezat, în Piatra Craiului etc.

Cu impact pozitiv asupra copiilor sunt proiectele educaționale inițiate în unitate: "Mens sana in corpore sano", "Un suflet curat într-un mediu curat", în cadrul cărora am desfășurat activități prin care am conștientizat copiii de legătura strânsă între mediul curat în care trăim și sănătatea noastră. Una din activitățile interesante a fost munca la colțul viu al naturii. Pentru aceasta am realizat o mică grădiniță în curte, unde, cu ajutorul părinților, am dus pământ, am nivelat locul, am făcut straturi pentru flori și straturi pentru legume. Fiecare copil a plantat legume și flori, le-am îngrijit împreună și ne-am bucurat cu fiecare evoluție a plantelor noastre. Nu am folosit îngrășământ chimic, astfel că, legumele noastre au fost ecologice și foarte prețuite de copii, deoarece au participat la creșterea și îngrijirea lor. Toate acestea le-am observat cu atenție pentru a le cunoaște în detaliu apoi, când au ajuns la maturitate, am făcut o salată delicioasă pe care am servit-o tuturor copiilor din grădiniță la masa de prânz. Prin activitățile acestor proiecte, copiii au făcut legătura între necesitatea îngrijirii plantelor pentru a crește, în asigurarea condițiilor prielnice de dezvoltare a acestora, dar, și necesitatea îngrijirii noastre atât în ce privește alimentația cât și îngrijirea corporală pentru a ne dezvolta frumos și sănătos.

În concluzie, consider că este o datorie cetățenească, o datorie de conștiință și etică, e să educăm copiii de mici să iubească și ocrotească natura, să mănânce sănătos, să persevereze în realizarea igienei personale zilnice și în alimentația sănătoasă

În fiecare seară, înainte de a adormi faceți un exercițiu: gândiți-vă ce face în fiecare zi natura pentru voi și ce ați făcut voi în ziua respectivă pentru natură, va fi un exercițiu interesant!

3. Violența în mediul școlar

Prof. Nicoleta Micu

Lic. T. EUGEN LOVINESCU, Bucuresti

*“As long as people use violence to combat violence, we will always have violence.” Michael Berg
(Atata timp cat oamenii vor folosii violenta pentru a combate violenta, aceasta va exista intotdeauna printre noi.)*

» La nivel mondial, violența asupra copiilor continuă să reprezinte o problemă. În fiecare an, 40 de milioane de copii, sub 15 ani, cad victimă violenței. Romania se afla pe primul loc între 37 țări din lume privind numărul de profesori care au raportat acte de violență ale elevilor în timpul orelor”.

Mulți români încă mai au convingerea că bătaia e “ruptă din rai” și că e o metodă potrivită de a-i face pe copii mai buni și mai ascultători. În realitate, multe studii arată că un copil care este supus violenței este mult mai predispus să devină violent mai târziu în viață, perpetuând astfel ciclul agresiunilor la nesfârșit.

Legea drepturilor copiilor precizează cu fermitate că orice măsură disciplinară poate fi aplicată doar respectându-se demnitatea copilului și, extrem de important, că orice formă de pedeapsă fizică este cu desăvârșire interzisă, acasă sau în orice instituție, inclusiv cele de învățământ.

Violența asupra copiilor poate fi întâlnită **acasă și în familie**: violența fizică (pedeapsă corporală), neglijarea, violența sexuală, practicile tradiționale dăunătoare (inclusiv căsătoriile timpurii sau forțate) violența psihologică (insultă, ignorare, respingere, amenințare, indiferență emoțională). Violența pe care copiii o experimentează în cadrul familiei poate avea consecințe pe termen lung pentru sănătatea și dezvoltarea lor. Ei își pot pierde încrederea în ceilalți, esențială pentru o dezvoltare normală.

Dar violența asupra copilului se întâlnește și în școli și în alte servicii educaționale și poate veni din partea cadrelor didactice, elevilor sau persoanelor din afara școlii, manifestându-se sub forma de pedepse fizice sau psihologice, intimidare, amenințare cu arme. În **sistemul de protecție** sau în **sistemul justiției juvenile**, violența poate veni de asemenea din partea personalului sau a celorlalți copii. Unele forme de **tratament** (conțință, sedarea nejustificată, sterilizarea sau provocarea avortului) în cazul copiilor cu dizabilități sunt de asemenea considerate violență. În **comunitate** sunt, de asemenea, des întâlnite forme de violență împotriva copiilor care trăiesc pe stradă, violența exercitată de poliție, violența asupra celor infectați cu virusul HIV, violența împotriva minorităților sexuale, violența exercitată de alte figuri autoritare, violența sexuală și fizică. Conform unui studiu internațional efectuat de Organizația Mondială a Sănătății în 37 de țări, România este nominalizată pe primele locuri la violența în școli. Peste jumătate din profesorii români raportează acte de huliganism la orele lor sau au nevoie de protecție pentru securitatea lor sau a altor elevi. În cealaltă parte a balanței se află Olanda, cu 7%. Studiile au demonstrat că cel puțin unul din patru elevi de clasele VII-VIII se teme să nu fie atacat sau să devină victimă a violenței în școli. Cel mai mare procent din acest punct de vedere se întâlnește în Ungaria (75%). Aproape 70% din elevii români se află în această situație, ducându-se cu teama la ore. Pe locul trei în topul insecurității școlare se află filipinezii (60%). Școlile din Danemarca și Singapore sunt cele mai sigure, deoarece, conform datelor, doar 6% din cursanți se tem de acest lucru, respectiv 8%. Germania și Statele Unite ale Americii se găsesc cu 22%, respectiv 26%.

A) CAUZELE VIOLENTEI LA ELEVII

Cauze de ordin genetic: devieri comportamentale explicabile pe baza de date genetice; timiditatea, labilitatea emoțională, nivelul scăzut de rezistență la conflicte, tulburări emoționale grave care determină structura dizarmonică a personalității unor elevi; carente afective de stimulare cognitivă; insecuri personale de adaptare și integrare școlară

Cauze ce tin de specificul varstei școlare: modificările hormonale caracteristice varstei școlare determină și modificări comportamentale, uneori nedorite; teribilismul adolescentin; contactul elevilor în orele de instruire practică organizate deficitar; sentimentul acut al singurătății în condițiile când părinții aleargă obsedați de castiguri banesti, neacordând timp și răbdare frământărilor copiilor/tinerilor în formare.

Carente de ordin legislativ, la nivelul sistemului social în general și al celui școlar, în special: incoerența legislativă, instabilitatea sistemului legislativ determină, în general, sfidarea legilor, regulamentelor sau normelor de conviețuire socială fără riscul sancționării faptelor;

Cauze de ordin moral, criza generală a sistemului de valori: lipsa unor motive înalte în pregătirea școlară și profesională generează dezinteresul elevilor și părinților față de școală;

potențialul financiar al unor părinți determină atitudini parazitare din partea fiilor/fiicelor acestora; dispariția/deprecieră vizibilă a modelului familiei tradiționale; conceptul de democrație preluat într-o manieră deformată pe toate palierele socialului

Cauze de natură pedagogică, la nivelul școlii și al familiilor: volumul excesiv al informației nu lasă locul și timpul necesar preocupărilor pentru educație; tonul agresiv al educatorilor, bruscarea elevilor, aprecierea nedreaptă cu note sau calificative; greseli atitudinale, de relaționare și castigarea autorității morale-profesionale; abuz emoțional și fizic din partea cadrelor didactice sau a

părinților; nesupravegherea atentă a elevilor în unele activități sau în recreații; lipsa de autoritate a unor profesori; abordarea gresită a elevilor la unele ore, de către unii profesori generează frustrare și agresivitate; indulgența și superficialitatea cu care sunt tratate unele probleme grave de comportament al elevilor

genereaza sfidare si dispret pentru regulamente si norme scolare ;nivelul scazut de educatie si carentele culturale ale parintilor ;incapacitatea parintilor de a-si educa si stapani copiii ;conflicte intre familiile elevilor ; incoerenta in sanctionarea abaterilor ;programe educative formale, ineficiente-inclusiv pentru parinti; absenta psihologilor din majoritatea scolilor si localitatilor rurale ;diminuarea legaturilor traditionale intre scoala si familie, cadrele didactice par tot mai dezarmate in incercarea lor de a face din parinti partenerul principal in educatie ;

Situatia socio-morala si economica in unele familii :saracia si promiscuitatea din numeroase familii ; comportamentul agresiv in familie, pe fondul neajunsurilor de ordin material, al consumului de alcool sau al crizei generale a valorilor morale ; numarul mare de familii dezorganizate, cu parinti divortati, configurate consensual, atipic ;

Aspecte nascute de criza societatii in tranzitie :existenta unui numar prea mare de discoteci cu program non-stop, baruri si alte locuri de distractie in localitati, inclusiv la sate ;

lipsa de comunicare intre copii si parinti, fie din cauza plecarii celor din urma in strainatate fie din cauza diferentelor de mentalitate ; abandonarea de catre parinti a functiei educative, pe fondul preocuparii exagerate pentru acumularea de bani si bunuri materiale ; accesul nelimitat al elevilor la informatii neadecvate varstei sau particularitatilor individuale, prin tv, internet s.a. ; ascultarea necontrolata a unei muzici neselectate ; accesul la alcool si droguri ;

Cauze generate si/sau alimentate de mass-media : agresivitatea, violenta si sexualitatea reprezinta principalul continut al unor emisiuni tv. ; lipsa/ raritatea modelelor pozitive in mass-media ;

Cauze ce tin de managementul scolii, la nivel micro si macro-social : lipsa unor spatii si preocupari ale scolii si comunitatii pentru desfasurarea unor activitati recreative, educative, reconfortante, distractive (cluburi ale tinerilor, terenuri de sport, parcuri de distractie etc.) ;deprecierea imaginii a scolii in urma prezentarii la TV.a unor evenimente izolate din scoli

B. TIPURILE DE VIOLENTA LA CARE SUNT EXPUSI ELEVII/ PROFESORII

Elevii :

- violenta emotionala, vulgaritatea de limbaj, dinspre elevii cu comportament indezirabil
- violenta fizica din partea colegilor mai mari sau mai puternici
- agresiunea parintilor sau altor membrii ai familiei, ca metoda de rezolvare a nemulțumirii fata de copil
- stress provocat de parintii cicalitori, de cerintele prea mari fata de copii in legatura cu performantele lor scolare
- critica si sanctiunile exagerate ce vin dinspre profesori, care nu-si cunosc suficient de bine elevii
- violenta stradala, escrocherii, santaj din partea unor tineri fara ocupatie, a gastilor de cartier
- frustrarea datorata unor probleme de natura socio-economica
- violuri, perversiuni sexuale, pornografie- intre elevi sau provocate de persoane dinafara scolii

Profesorii :

- atitudini si limbaj trivial, vulgaritate din partea elevilor
- agresivitate nonverbală, atitudini sfidatoare din partea elevilor sau persoanelor dinafara scolii
- vestimentatie provocatoare,etalarea opulentei familiei, violenta emotionala
- ostilitate in atitudini sau/si agresivitate fizica
- impolitete,insulte,obraznicie, nesupunere, amenintari, reprosuri din partea elevilor
- comentarii impertinente la observatiile profesorilor,parasirea clasei in timpul activitatilor, gesturi care genereaza disconfort in interactiunea acestora cu elevii si parintii
- violenta verbală, amenintari si chiar violenta fizica din partea unor parinti
- suspiciuni,contestarea autoritatii, corectitudinii si competentei profesionale a unor cadre didactice de catre elevi si parinti
- existenta unor grupuri organizate care terorizeaza scoala, pe unii profesori
- violuri, perversiuni sexuale, lovire, talharire...

C) RISCURILE la care sunt expusi elevii:

1.in scoala

- abuzuri emotionale din partea unor colegi
- agresare verbala din partea elevilor problema
- riscul de a fi loviti, furati de bani sau obiecte
- agresarea verbala sau fizica a elevilor de catre unele cadre didactice
- contactarea unor boli transmisibile
- discriminare pe motive economice, sociale, rasiale, religioase
- invatarea unui limbaj vulgar, utilizat de catre o parte dintre elevi, adus din medii subculturale
- adoptarea, prin imitatie, a comportamentelor de risc:fumat, consum de alcool, droguri
- prezenta unor parinti in scoala cu scopul de a-si face dreptate in legatura cu fiul/fiica lor
- intimidarea si neputinta de autoaparare a unor copii
- patrunderea persoanelor straine cu intentii negative : de furt, talharire, santaj, escrocherie,recuperare de bani sau bunuri
- furturi intre elevi
- existenta unor grupuri negativiste cu influenta puternica in scoala
- accidente din jocuri nesupravegheate
- accidente datorate santierelor din incinta scolii
- incendii datorate unor instalatii vechi sau improvizate

2.in afara scolii

- agresiunea unor indivizi sau grupuri de indivizi delincventi, vizibili adesea in preajma scolilor
- atragerea elevilor in anturaje dubioase cu preocupari infractionale
- acceptarea modelelor de comportament violent ca masura de neutralizare a violentei
- contactul cu persoane venite dinafara localitatii sau a tarii si care exercita o influenta puternica asupra conduitei in formare a copiilor sau tinerilor
- adoptarea unor comportamente marginale ca: fuga de la ore, abandonarea scolii,vagabondajul
- agresivitatea parintilor, fratilor, bunicilor ca masura de disciplinare a copiilor
- conflicte intre copii/tineri si parinti, rezolvate adesea intr-un mod gresit
- parcurgerea unor distante mari spre si dinspre scoala, fara insotitor adult, riscul atacului de catre indivizi delincventi, animale nesupravegheate sau salbatice
- riscul accidentelor de circulatie datorat circulatiei aglomerate la orase si absentei trotuarelor pietonale, la sate
- accidente in gospodariile familiilor elevilor, acestia fiind solicitati frecvent la munci agricole
- neglijenta privind starea de sanatate a copiilor, alimentatia, igiena zilnica-corporala si intelectuala, manifestata atat de familie cat si de scoala sau institutiile sanitare
- nesupravegherea copiilor , in familie ,dupa amiaza
- vizionarea televizorului, utilizarea calculatorului, frecventarea discotecilor, internet-cafe`-urilor, fara nici un control din partea adultilor.

D) MASURI DE COMBATERE A VIOLENTEI SCOLARE

1.Respectarea stricta a Regulamentului scolar si al Regulamentului de ordine interioara prin :

- cunoasterea continutului acestor regulamente de catre fiecare elev si parinte
- aplicarea stricta, prompta si corecta a prevederilor acestor regulamente, in toate cazurile, in mod gradual si cu comunicarea acestor masuri catre cei in cauza
- popularizarea actelor si sanctiunilor administrate, in randul elevilor si parintilor, ca mijloc de descurajare a acestor acte.

2.Intarirea pazei si ordinii in scoala prin :

- contracte cu institutii de paza si protectie, asigurarea de fonduri banesti pentru plata angajatilor permanenti in asigurarea pazei si protectiei elevilor si cadrelor didactice pe timpul programului
- intarirea pazei si ordinii prin personalul propriu angajat, pe intreaga perioada a cursurilor
- supravegherea permanenta a incintei scolii cu ajutorul unor camere video(unde e posibil)

- accesul in scoala se va asigura pe o singura intrare
- imbunatatirea serviciului pe scoala al cadrelor didactice pentru evitarea oricaror evenimente nedorite in viata scolii, supravegherea atenta a elevilor pentru evitarea oricaror accidente sau evenimente nedorite
- sesizarea prompta catre organele de ordine ale statului a oricaror evenimente sau acte de violenta ce s-au manifestat sau risca sa se produca in unitatile scolare, colaborarea stransa cu politia locala sau de proximitate si cu jandarmeria
- se va acorda atentie speciala elevilor sau grupurilor potential-agresive, desfasurand activitati de preventie a faptelor negative.

3.Imbunatatirea activitatii educative

- teme de dirigentie pe tema deviantiei comportamentale, delincventei juvenile, violentei de orice fel, infractionalitatii, la toate clasele ,cu continut adaptat varstei si caracteristicilor clasei ; prezentarea unor cazuri aparute in presa si analiza acestora cu elevii
- consilierea psihologica a elevilor cu probleme comportamentale precum si a celor care sunt victime ale violentei sau unor forme de abuz ; programe de preventie cu accent pe dezvoltarea personala, psiho-emotionala a elevilor ;
- dezvoltarea retelei de medicina scolara , medicul scolar impreuna cu psihologul ar putea desfasura o buna activitate de preventie privind comportamentele de risc ;
- consilierea dirigintilor, profesorilor, parintilor pe problemele comunicarii si relationarii cu copiii
- desfasurarea unor programe si proiecte educationale , in parteneriat cu institutiile furnizoare de servicii in combatere a infractionalitatii
- organizarea de actiuni educative atractive, cu elevii si parintii inclusiv concursuri pe aceasta tema
- revederea tematicii lectoratelor cu parintii si a tematicii sedintelor pe clase, in sensul cuprinderii unor debateri orientate pe problematica violentei
- instaurarea in fiecare scoala a unei atmosfere de seriozitate si respect pentru valori reale
- combaterea prompta a oricaror acte de violenta, sub orice forma s-ar manifesta aceasta
- examinarea psihologica a elevilor cu probleme comportamentale
- monitorizarea elevilor si faptelor reprobabile, activitati lunare cu elevii-problema
- analiza periodica,in consiliul profesorilor si in careul scolii, a evenimentelor din perioada respectiva si comunicarea masurilor stabilite de conducerea unitatii
- instituirea unei comisii de disciplina la nivelul scolii cu atributii specifice
- recuperarea, prin fapte exemplare, a prestigiului scolii in fata comunitatii ; acest deziderat trebuie avut in vedere si la nivelul institutiilor centrale sau judetene, responsabile de destinul scolii romanesti

4.intarirea legaturii scolii cu familia si comunitatea locala :

- o mai stransa colaborare cu familiile elevilor , cu biserica , cu primaria, politia, justitia, institutiile sanitare
- vizitarea periodica a elevilor la domiciliul acestora, sau comunicarea prin mijloacele moderne cu parintii
- actiuni in echipe mixte: profesori-elevi-parinti-psihologi-cadre medicale-politist-jandarmi, pentru activitati de informare si preventie a unor fapte sociale reprobabile

5.alte masuri :

- introducerea uniformelor scolare, a unor insemne distinctive pentru elevii din fiecare scoala, a legitimatiilor de elev, interzicerea utilizarii telefoanelor mobile etc.

Știați că...

..... în conformitate cu datele transmise de către Direcțiile Generale de Asistență și Protecția Copilului (DGASPC), în anul 2007, în România, au fost înregistrate 9737 de cazuri de abuz, neglijare și exploatare a copiilor, din care 1424 de cazuri de copii abuzați fizic (666 în mediu urban și 758 în mediu rural). Dintre cele 1424 cazuri, 1298 sunt cazuri de abuzuri în familie iar referitor la distribuția pe vârste, 113 copii sunt sub 2 ani.

...753 de copii au beneficiat de servicii de reabilitare (psihoterapie, consiliere psihologică), 43 de servicii medicale, 23 de servicii educaționale și 447 copii au beneficiat de asistență juridică.

E)CONCLUZII

Așa cum orice copil are dreptul la viață, trebuie să fie respectat și dreptul acestuia, garantat prin lege, la respect pentru demnitatea și integritatea fizică și psihică, are dreptul prin lege de a fi protejat împotriva oricăror forme de violență, abuz, rele tratamente sau neglijență.

Chestionar

Amplasați școala dumneavoastră pe locurile de mai jos (nota 1 pentru o prestație mediocră, 10 pentru cea mai bună prestație posibilă).

1.Noi acordăm o mare importanță calității raporturilor

în cadrul școlii noastre - raporturi între elevi, între adulți, între elevi-adulți. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

2.Noi lucrăm bine împreună; există zile dificile dar în general ambianța e bună. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

3.Personalul lucrează împreună când își planifică activitatea și se ajută la nevoie. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

4.Avem grijă de personal acordând atenție condițiilor de muncă și ajutându-l să combată și să gestioneze stresul. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

5.Avem grijă ca instituția să fie un loc primitiv și propice bunei dezvoltări a elevilor și adulților, de exemplu prin crearea unor spații confortabile de întâlnire și depozitare pentru fiecare elev, a unor fântâni cu apă potabilă, a unor grupuri sanitare curate și agreabile, a unor zone de recreere variate. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

6.Solicităm periodic copiilor avizul lor privind școala și posibilitățile de învățare pe care ea le oferă; ideile lor, chiar cele care par provocatoare, sunt examinate cu seriozitate. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

7.Profesorii sunt conștienți de efectul comportamentului, gesturilor, reacțiilor lor asupra copiilor. Ei respectă regulile de comportament pe care le predau copiilor. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

8.Profesorii se străduie mereu ca respectul să prevaleze asupra raporturilor lor cu elevii, chiar și atunci când se confruntă cu comportamente de blamat. De exemplu: ei critică actele nu elevii, ei se organizează pentru a avea timp să revină asupra problemelor de comportament atunci când atmosfera este tensionată. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

9.Noi am instaurat o serie de strategii care să promoveze binele pentru elevi, cum ar fi: cercuri cu activități pentru toți elevii, medierea în perechi, tutoratul, posibilitatea ca fiecare copil să poată vorbi între patru ochi cu un adult atunci când are nevoie. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Bibliografie

Gittings ,Chris , *Reducerea violentei în școală-un ghid al schimbării*

Vettenburg,N., *Violence in schools, Awareness-raising, prevention, penalties*. Strasbourg, Council of Europe Publishing

Benbenishty, R. and Avi Astor, R. (2003). Violence in schools: the view from Israel. in P.K. Smith (ed.), *Violence in Schools: The Response in Europe*. London,;

Routledge-Falmer.Canadian Safe School Network, *Violence in our Schools. A Pointed Discussion*.

cssn@interlog.com, www.book.coe.int, www.educationleeds.co.uk/development

4.Drogurile strică tot !

prof. Nicoleta Micu,Liceul Teoretic Eugen Lovinescu, Bucuresti

ale credinței.

DE CE SE FOLOSESC DROGURILE...

Imboldul de a-și depăși conștiința de sine este... o dorință a sufletului.Când, pentru indiferent ce motive,barbați și femei (și copii) nu reușesc să se depășească prin venerație, muncă și exerciții spirituale, ei sînt gata să apeleze la surrogatele chimice

Aldous Huxley

DROG. TOXICOMANIA.SUPRADOZĂ. DEPENDENȚĂ. SEVRAJ. CURA DE DEZINTOXICARE

Drogul este o substanță (solidă, lichidă, gazoasă) care, introdusă în organism, modifică imaginea asupra propriei persoane și asupra realității înconjurătoare.

Toxicomania este intoxicația cronică voluntară care duce la pierderea libertății de a se abține de a se abține de la folosirea drogului.

Supradoza înseamnă introducerea în organism a unei cantități de substanță mai mare decât poate suporta acesta și care poate produce moartea.

Dependența este nevoia toxicomanului de a-și administra droguri. Ea este atât fizică cât și psihică.

Sevrăjul reprezintă simptomele fizice și psihice care apar atunci când un individ este privat de drogul de care a devenit dependent, sau la scăderea accentuată a dozelor.

Cura de dezintoxicare se realizează sub supraveghere medicală constau în măsurile ce pot fi luate pentru înlăturarea dependenței fizice și/sau psihice față de droguri.

DROGURI LICITE

Tutunul este originar din Mexic, unde în secolul al VI-lea era folosit în ritualurile religioase. Populația fuma tutunul sub formă de pipe sau țigări. Ei mestecau fragmente dintr-un mic cactus, care avea efecte halucinogene foarte puternice. După descoperirea Americii, tutunul a ajuns în Europa cultivat îndeosebi ca plantă medicinală. Prima fabrică de țigări a fost înființată în anul 1844 în Franța, de atunci fumatul răspândindu-se în întreaga lume. Este considerat fumătoare persoana care fumează zilnic cel puțin zece țigări sau patru pipe.

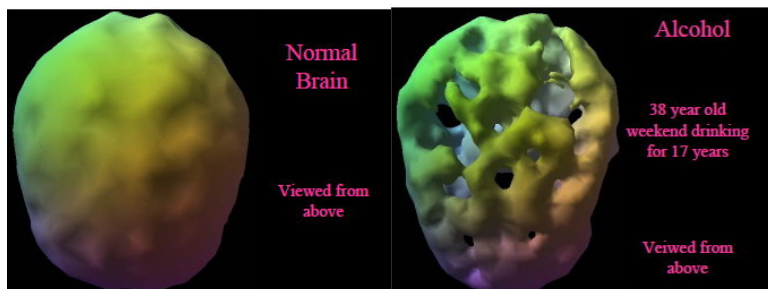
Alcoolul este o substanță lichidă obținută prin fermentarea fructelor, legumelor sau grânelor. Este tipul de drog cel mai folosit la ora actuală. El este folosit încă din mileniul trei î.H. Faraonii își făceau din bere provizii pentru lumea viitoare, grecii și romanii sacralizau vinul și vița-de-vie, indienii foloseau alcoolul ca băutură sfântă, în ritualurile religioase. Potrivit OMS este considerat alcoolic cel ce consumă zilnic circa 2l de bere, 0,7

1 vin sau 0,2 l țuică (pentru bărbați). Pentru femei, consumul se reduce la jumătate.

Cafeina se găsește în cafea, ceai, băuturi răcoritoare (cola), ciocolată și chiar în unele medicamente. **Tranchilizantele** (sedativele) sunt calmante recomandate de medici, pentru tratarea diferitelor tulburări mentale. Se găsesc în farmacie dar, teoretic, nu pot fi procurate decât pe bază de rețetă eliberată de medic. Se găsesc sub formă de tablete sau capsule, dar și sub formă injectabilă. Sunt foarte periculoase atunci când se asociază cu alcoolul.

EFECTELE ALCOOLULUI ASUPRA CREIERULUI

PERSOANĂ CARE NU A CONSUMAT ALCOOL ÎN EXCES PERSOANĂ CARE A CONSUMAT ALCOOL TIMP DE 17 ANI

Cele mai utilizate dintre drogurile ilicite

Amfetaminele (speed, whizz, uppers, amph, billy, sulphate) sunt droguri sintetice, de mare risc, folosite inițial în tratamentul obezității, pentru a inhiba senzația de foame.

Sunt sub formă de pudră de culoare albă, gri sau alb-murdar, sau sub formă de tablete. Se inhalează, se înghit sau se fumează.

ÎNAINTE ȘI DUPĂ CONSUMUL DE AMFETAMINE

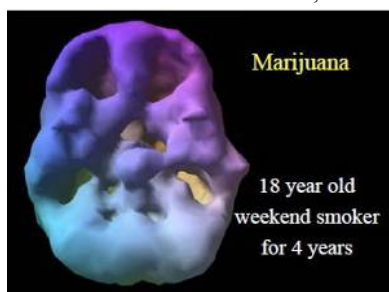

Amfetaminele dau inițial o stare de bine, de energie sporită, crescând încrederea tânărului în forțele proprii. Simultan ele induc o stare de anxietate și iritabilitate, consumatorii devenind veșnic puși pe ceartă. Folosirea pe termen lung creează dependență, consumatorul începe să audă voci, are iluzii ciudate, crede că oamenii vorbesc despre el sau că este urmărit de cineva.

■ **Cannabisul** (marijuana, draw, blow, weed, puff, shit, hash, ganja) este un drog de risc ce provine prin prelucrarea cânepii indiene. Se fumează în amestec cu tutunul (joint) sau se amestecă în mâncare. Se găsește sub formă de iarbă (frunze uscate sau inflorescențe), plăci sau bare de culoare maro, verde sau galbenă, obținute din rădăcina plantei și ulei.

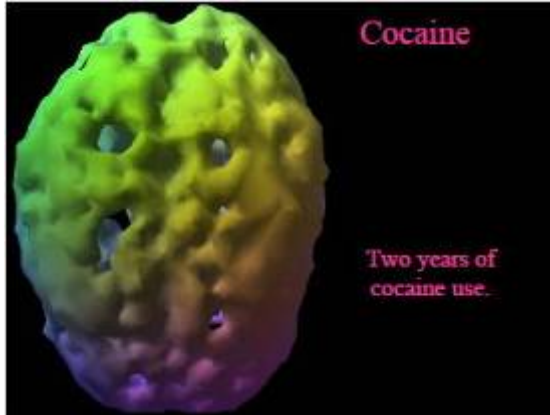
Cannabisul îi face pe oameni mai relaxați, mai voioși, mai vorbăreți.

Ritmul cardiac se accelerează, scade capacitatea de coordonare, echilibrul devine precar, timpul de reacție se prelungește, memoria și capacitatea de învățare se diminuează. Dozele mai puternice pot conduce la paranoia și halucinații. Marijuana poate provoca pierderea ireversibilă a capacității intelectuale a adolescenților.

Cocaina (coke, charlie, snow) este un drog de mare risc ce se întâlnește sub formă de pastă de coca, pudră, crack, basuco și pitillo. Pudra de cocaină este vândută sub formă de fulgi sau pudră albă, translucidă, cristalină, cu gust amar. Uneori, pentru a fi ascunsă, este amestecată de traficanți cu alte substanțe, ceea ce sporește pericolozitatea sa.

Cocaina produce stări excitante, indiferență la durere și iluzia de putere fizică și mentală. Consumul conduce la neliniște, nerăbdare, panică. La doze mai mari consumatorul poate avea iluzii și halucinații, stare paranoică acută. Tensiunea arterială crește, pot surveni atacuri de cord și accidente vasculare cerebrale, adeseori mortale.

Heroina produce încetinirea activității creierului, lărgeste vasele sanguine, încetinește bătăile inimii, scăzând tensiunea arterială, scade contractia mușchilor care controlează respirația, contractă mușchii intestinali încetinind digestia. La început ea poate da un sentiment de căldură și confort, dar și efecte secundare neplăcute ca greață, vomă, febră, dureri musculare, frisoane, diaree. Dependența se instalează rapid, simptomele fiind similare gripei: frisoane, tremurături, spasme musculare. Supradoza conduce la comă și deces, prin stop cardiac sau respirator. Șansele de a muri cresc dacă heroina se combină cu alcoolul.

Heroina (smack, brown, horse, gear, junk, H, jack, skag) este un drog de mare risc ce se prezintă ca o pulbere de culoare variabilă, de la gălbui la maroniu, cu gust amar și miros slab de oțet, derivată din morfină (substanța activă este obținută din măciuliile unui soi special de mac). Se poate injecta, inhala sau fuma. Injecțiile amplifică efectele și sunt cele mai periculoase.

LSD (acid, trips, tabs, blotters, microdots, dots). Este obținut dintr-o ciupercă parazită a secarei (cornul secarei). LSD se găsește sub formă de pătrățele de hârtie (sugativă) deseori cu poze sau cu puncte de mărimea unui vârf de mină de creion. Se consumă pe cale orală.

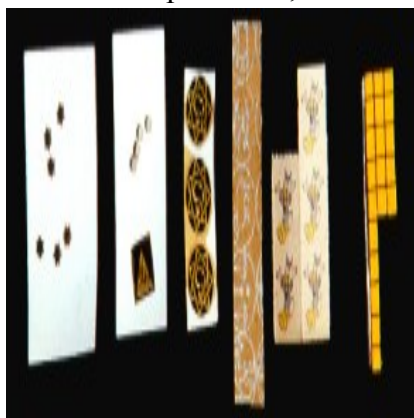
Efectele drogului se resimt după o oră de la consum și durează circa 12 ore, în funcție de doza luată. Ele cuprind distorsionări ale vederii și auzului iar uneori o stare de plutire, de detașare de corp. Consumatorul devine neliniștit și chiar cuprins de panică. Oricine conduce un automobil după o experiență cu LSD este un real pericol atât pentru sine, cât și pentru ceilalți participanți la trafic. Consecințele negative apar fără avertisment, crizele de personalitate devenind intense și confuze, putând duce chiar la suicid.

ECSTASY se prezintă sub formă de capsule sau tablete diferit colorate și uneori sub formă de pulbere sau lichid. Pastilele au imprimate diferite figuri: delfini, tauri, câini – conform intensității și senzației produse. Se consumă pe cale orală.

Efectele ECSTASY

Psihice – așa-numita “călătorie” (trip -engl) sau transa și depinde de dispoziția, anturajul și locul unde se află consumatorul. Acesta poate trăi senzații/percepții foarte plăcute, extraordinare, ajungând la beatitudine și extaz, sau pot apărea trăiri neplăcute, viziuni înfricoșătoare; urmarea fiind o stare de teamă, anxietate și depresie.

Fizice – hipertermie, tahicardie, tremurături, grețuri.

SEMNE FIZICE ȘI COMPORTAMENTE SPECIFICE CONSUMATORULUI DE DROGURI

Semne fizice

Pierdere/creșterea poftei de mâncare

Slaba coordonare a mișcărilor

Insomnie, trezirea la ore neobișnuite

Ochi roșii și înlăcrimați, pupile mărite sau micșorate

Palme umede și reci, mâini tremurătoare

Fața prea îmbujorată sau prea palidă

Secreții nazale ca la răceală

Mâini și picioare reci

Urme de înțepături pe brațe sau pe pe picioare

Grețuri și vome frecvente, transpirații excesive.

MĂSURI DE PRIM AJUTOR PENTRU PERSOANE AJUNSE ÎN SEVRAJ

Semne comportamentale

- Schimbarea de atitudine, comportament sau personalitate, fără o cauză aparentă
- Schimbarea prietenilor și evitarea celor vechi
- Evitarea discuțiilor despre noii prieteni
- Scăderea performanțelor școlare, în muncă, abandon școlar
- Pierderea interesului pentru familie și activitățile realizate împreună cu aceasta
- Dificultăți de concentrare, pierderi de memorie
- Lipsa de interes pentru viitor, dezorientat, secretos, minte adesea
- Certăreț, nu îi poate intra nimeni în voie
- Fură din casă obiecte și bani
- În bagaje se găsesc adeseori pudre, pastile, bețe, staniol, seringi.

STUDII DE CAZ

B. are 21 de ani. S-a drogat prima dată la 18 ani, cu “ceva ușor”, adică marijuana. Prietenul ei i-a propus să încerce. Nu un prieten ocazional, nu o persoană cu care te vezi când și când și împarți două vorbe, ci iubitul ei, cel în care are cea mai mare încredere.

Treptat, treptat, a început să prizeze heroină. “Am ajuns că o biluță nu-mi ajungea nici pentru o nară. Părinții mei au bani, așa că le foloseam cărțile de credit ca să-mi plătesc drogurile. Credeau că îi foloseam ca să îmi cumpăr haine, dar pe mine numai drogurile mă interesau”.

T. are 23 de ani. S-a drogat prima dată cu fortral, la 18 ani. El și prietena lui își făcuseră o “pilă” la farmacie și luau ori de câte ori voiau. “Curând ne-am săturat însă de fortral. Parcă nu simțeam ceea ce ne-am fi dorit. M-am dus în zona S..., unde auzisem că se vinde heroină. Am stat în mașină, la o intersecție, și au venit dealerii la mine. Când ne injectam, simțeam o moleșală puternică, ca și cum ai fi făcut dragoste ore în șir. După 12 ore erai deja dependent”.

“La început am combinat heroina cu sexul. Mi se părea că sunt cel mai tare bărbat de pe suprafața Pământului. Totul este însă o iluzie. În câteva zile nu a mai fost așa. Sexul cu prietena mea a fost din ce în ce mai jalnic, apoi a început să nu mă mai intereseze deloc”.

“Am încercat să simt ceea ce simțeam la început. Am amestecat drogurile cu diazepamul. Am ajuns, eu și prietena mea, în sevraj. Abia am mai putut fi salvați.

“Ce simțeam atunci când consumam droguri? Mi-era bine, mi-era somn și iubeam pe toată lumea. Apoi mi-a fost din ce în ce mai rău. Nu mă mai puteam ține pe picioare. Mă durea tot, tremuram din tot corpul. Dacă încercam să stau pe marginea patului, cădeam imediat. Mama nu știa ce este cu mine. Eram palidă, aveam cearcăne mari, slăbisem. Într-o doară s-a uitat la mâinile mele și s-a îngrozit. Eram numai înțepături. M-a adus aici, la dezintoxicare”.

LEGISLAȚIE

Legea 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri

În art. 1 Legea definește o serie de termeni, precum: substanțe aflate sub control național, droguri, droguri de mare risc, precursori, consum ilicit de droguri, toxicoman etc.

Art.2 – (1) Cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, oferirea, punerea în vânzare, vânzarea, distribuirea, livrarea cu orice titlu, trimiterea, transportul, procurarea, cumpărarea, deținerea ori alte operațiuni privind circulația drogurilor de risc, fără drept, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 4 – Cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, cumpărarea sau deținerea de droguri pentru consum propriu, fără drept, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Art. 11- Îndemnul la consumul ilicit de droguri, prin orice mijloace, dacă este urmat de executare, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Constituie circumstanță agravantă oferirea de droguri unui minor, precum și folosirea minorilor în traficul de droguri. Tentativa se pedepsește.

CUM PREVENIM?

Prevenirea consumului ilicit de droguri este atribuție a instituțiilor abilitate ale statului , dar și componentă a activității societății civile: școală, sistem medical, ONG-uri.

Prevenirea consumului ilicit de droguri se realizează pe mai multe paliere:

- **FAMILIE** – comunicare, încredere, cunoașterea anturajului, legătură strânsă cu școala
- **ȘCOALĂ** – ore de educație, întâlniri cu medici, psihologi, polițiști, acțiuni de timp liber
- **COMUNITATE** – suportul social și afectiv al vecinilor, prietenilor, colegilor, preoților
- **POLIȚIE** – educație și pregătire antivictimală, prin Serviciul Analiza și Prevenirea Criminalității. Acțiuni în colaborare cu Agenția Națională Antidrog.

CONTACTE UTILE CENTRELE DE PREVENIRE SI CONSILIERE ANTIDROG

Sector 1 - ☎ 021.3151197
Sector 2 - ☎ 021.3152747
Sector 3 - ☎ 021.4602044
Sector 4 - ☎ 021.4602044
Sector 5 - ☎ 021.4205303
Sector 6 - ☎ 021.3153024

CENTRE DE TRATAMENT PENTRU CONSUMATORII DE DROGURI

Spitalul Alexandru Obregia - Secția XVI
☎ 021.3344973 int. 465
☎ 021.3344932
Spitalul Alexandru Obregia – Secția XVII
☎ 021.3344973 int. 490
Centrul “Sf.Stelian”
☎ 021.3154961(infoline:0213154961)
Laborator de Sănătate Mintală - Sector 4
☎ 021.4502102
☎ 021.4501805

5. Concursul interjudețean "Viața fără violență, droguri, alcool și tutun"

prof. Buican Mariana, Clubul Copiilor Zimnicea

In săptămâna 12-18 aprilie , cercul Protecția Mediului condus de prof.Buican Mariana și cercul de Fotbal condus de prof.Coza Alexandru de la Clubul Copiilor Zimnicea au desfășurat o serie de activități in cadrul proiectului educațional interjudețean "Viața fără violență, droguri ,alcool și tutun" finalizat cu un concurs de referate și lucrări plastice ,sâmbăta 17 aprilie 2010 . Au participat direct elevi și cadre didactice din județul Teleorman dar au trimis lucrări și elevi și cadre didactice din alte 7 județe și municipiul București.

Lucrări realizate de elevi

Compuneri

În ograda bunicii

Buhuș Iulian-Valentin, Clasa a IV-a, Școala "Dimitrie Anghel" Cornești-Corp D, Proselnici-Miroslava-Iași, învățător Dorina Marin

Iată că a trecut o săptămână de când am fost la bunica. E greu de uitat. Cred că a fost cea mai zgomotoasă săptămână din viața mea, fiindcă bunica are ograda plină de păsări de curte: curci, găște, găini și rațe.

Într-o zi, în timp ce stăteam cu bunica de vorbă, apare bunicul bucuros și spune că a găsit în fân găina cea ciufulită și cu creasta într-o parte împreună cu o mulțime de ouă, din care urma să scoată puișori.

A doua zi m-am dus să văd dacă au ieșit puișorii, dar când colo, ce să văd? Bunicul tocmai aducea cloșca în casă, dar fără puișori. Eram un pic dezamăgit, dar următoarele zile am putut privi uimit cum micile viețuți ieșeau din ou puiind.

Îmi amintesc cu drag aceste clipe și am să-i mai vizitez și altădată pe bunici în această perioadă, plină de surprize...de primăvară.

Toamna

Ciobanu Ionela-Ștefana, Clasa a II-a Școala "Dimitrie Anghel" Cornești-Corp D, Proselnici-Miroslava-Iași, învățător Dorina Marin

E toamnă și copiii sunt veseli. Îi văd cum aruncă în aer cu frunze sau ronțăie fructe zemoase și dulci.

Depart, în aer se vede un popor de rândunele. Imi plac mult. Sunt tare frumoșele.

Îmi amintesc că, într-o zi am văzut o rândunică rănită la o aripă și, împreună cu surorile mele am ajutat-o să se vindece. Am îngrijit-o atent și am fost atât de fericiți atunci când aceasta și-a reluat zborul spre înălțimi.

Semne de toamnă

Vrânceanu Gabriela, Clasa a IV-a, Școala "Dimitrie Anghel" Cornești-Corp D, Proselnici-Miroslava-Iași, învățător Dorina Marin

Vântul suflă fără milă, ploaia stă parcă să înceapă, iar printre brazi se aude un foșnet trist. Munții par bătrâni și singuri. Pe poteci nu mai sunt flori, frunzele se îngălbenesc și cad una câte una la cea mai mică boare de vânt.

Soarele e tot mai supărat și obosit, iar păsările au plecat spre țările calde.

Începem însă un nou an școlar. Abia aștept întâlnirea cu colegii și cu doamna învățătoare.

Umplem coșuri cu fructe și le împachetăm pentru iarnă, pășind pe covoare argintii. Ne pregătim pentru iarnă. Știu că zilele mohorâte o să treacă și razele soarelui ne vor zâmbi din nou.

Bogățiile toamnei

Buhuș Iulian-Valentin, Clasa a IV-a, Școala "Dimitrie Anghel" Cornești-Corp D, Proselnici-Miroslava-Iași, învățător Dorina Marin

A sosit toamna. Merele, perele și nucile s-au copt și, pe câmp, oamenii strâng recolte bogate. Strugurii s-au copt și coaja nucilor se desprinde ușor.

Natura s-a schimbat. Diminețile sunt mult mai friguroase, iar iarba este udă din cauza brumei care a căzut peste ea.

Șiruri de furnici cară spre mușuroaie firimituri.

Păsările călătoare se pregătesc să plece în țările calde, dar cu siguranță se vor întoarce la primăvară în cuiburile lor.

Frunzele ruginii ale copacilor cad una câte una. Mihai privește pe fereastră și se întreabă mirat:

- Oare vor cădea toate!? Parcă plouă cu frunze, adaugă el zâmbind.

Copiii veseli și ușor înfrigurați exclamă:

- Ce bine că am început școala !

Aprope că nu mai sunt deloc zile cu soare strălucitor dar, fiindcă asăzi este frumos afară îmi strig bucuros prietenii și fug la joacă.

Iarna

Enache Marius-Florin, Clasa a IV-a, Școala "Dimitrie Anghel" Cornești-Corp D, Proselnici-Miroslava-Iași, învățător Dorina Marin

A venit iarna ! Suntem atât de bucuroși că vom face oameni de zăpadă și mici îngerași, ne vom da cu sania pe derdeluș și apoi, mai târziu, vom împodobi bradul.

Iarna aduce o mulțime de bucurii, dar și necazuri atunci când animalele care nu reușesc să-și mai găsească așa ușor hrană sau când troienește drumurile și e frig.

Dar cea mai mare bucurie e faptul că Moș Crăciun cu sania sa condusă de reni și pune cadouri pentru noi sub bradul împodobit cu globuri de cristal și ghirlande sclipitoare.

Nouă copiilor ne place iarna. O așteptăm tot anul pentru că farmecul sărbătorilor și al jocurilor ei e deosebit de frumos.

Omul de zăpadă

Lătescu Sebastian, Clasa a IV-a, Școala "Dimitrie Anghel" Cornești-Corp D, Proselnici-Miroslava-Iași, învățător Dorina Marin

Într-o zi de iarnă mama m-a lăsat afară ca, împreună cu fratele meu Ștefan, să facem un om de zăpadă. Iar noi, bucuroși, am pornit la lucru. Am făcut trei bulgări mari, pe care i-am așezat unul peste altul și apoi am luat doi cărbuni, din care i-am făcut ochii, i-am pus un morcov în loc de nas și o oală pe cap.

Apoi a venit și tata care ne-a dat o mână de ajutor pentru a-l face mai frumos. Am adăugat și nasturi pentru haina-i lungă de zăpadă și rezultatul a fost nemaipomenit.

A doua zi însă, sora mea mai mică a alunecat cu sania și l-a stricat...

Dar nu ne descurajăm. Mâne o luăm de la capăt și o punem și pe ea la treabă.

De ce iubesc iarna

Vrânceanu Gabriela, Clasa a IV-a, Școala "Dimitrie Anghel" Cornești-Corp D, Proselnici-Miroslava-Iași, învățător Dorina Marin

Iarna este un anotimp excelent. Ne oferă atât de multe lucruri: mergem cu sania pe derdeluș, facem oameni de zăpadă, iar apoi sărbătorim, împreună cu oamenii mari Revelionul. Dar avem și niște tradiții populare minunate: jocul caprei, al ursului și al mascaților, mersul cu steaua, cu colinda, plugușorul și sorcova.

De asta iubesc eu așa mult iarna, acest anotimp minunat.

Sosirea iernii

Anușca Daniela, Clasa a IV-a Școala "Dimitrie Anghel" Cornești-Corp D, Proselnici-Miroslava-Iași, învățător Dorina Marin

A sosit iarăși iarna pe la noi. Ninge și totul e alb în jur. Pe jos s-a așternut un covor moale și pufos, pomii sunt încărcăți de promoroacă, casele au îmbrăcat haine albe, iar animalele s-au ascuns în bârloguri.

Copiii sunt însă tare bucuroși. Construiesc oameni de zăpadă și au pornit voioși încă de dimineață spre derdeluș. Unii se bat cu bulgări de zăpadă, alții se dau cu sania sau se iau la întrecere și fac oameni albi și frumoși.

Pentru mine, bucuriile iernii înseamnă nu numai jocuri și zăpadă, ci și împodobirea bradului și sosirea atât de mult așteptată a lui Moș Crăciun.

Copiii și iarna

Buhuș Iulian-Valentin, Clasa a IV-a, Școala "Dimitrie Anghel" Cornești-Corp D, Proselnici-Miroslava-Iași, învățător Dorina Marin

A început să ningă. Unii copii construiesc oameni de zăpadă, iar alții fac îngerași sau se trag cu sania sub privirile îngrijorate ale mamelor, care se tem să nu răcească. Pe Ionuț chiar îl ceartă mama:

- De ce nu te-ai îmbrăcat mai gros ?

Toți copiii sunt bucuroși că a sosit iarna. Eu sunt un pic cam supărat că nu am sanie, dar tata a promis că îmi va face una zilele acestea.

Bunica pleacă grăbită în casă, dar bunicul ne cheamă să-l ajutăm să hrănească animalele. Frații mei se ocupă de iepurași, însă mie îmi sunt dragi caii bunicului. Sora mea însă stă mai mult în casă și o ajută pe mama.

Abia aștept să-mi termine tata săniuța !

Incursiune în lumea virtuală-dialog cu computerul

cadru didactic coordonator - prof Picior Simona

SAM „Iraclie Porumbescu” Fratautii Noi, jud Suceava

Ceea ce descoperim este o lume aparte,
O bucurie ce rodește în fiecare încercare,
Multă este truda,dar dulce
Poate fi reușita...
Unde este tehnologie avansată,este și comunicare...
Te bucuri că ma regăsești în cuvinte,în imagini,în întrebări...
Ești un vis dar și o nespusă
Realitate...Explorează alături de mine, universul virtual !

Curcubeu

eleva Galan Alina

Stropi de ploaie,stropi de vis

Sufletul mi l-au deschis,
Mlădiind culori și doruri,
Arc de gând frumos și
zboruri...
Curcubeu el se numește,
Ceru-ntreg înveselește,
Al dispersiei legământ,
Și al cerului cuvânt, ...

Există multe feluri de a privi spectacolul lumii.

Cu ochii minții sau cu ochii sufletului,descoperind,fie secretul dispersiei în frumusețea curcubeuului,a răsăritului și a apusului de soare,fie misterul reflexiei totale și al refracției în „pâlpâitul stelelor”,cel care a învăluit mulți oameni,cu farmecul lui.

UN VIS

Andrișan Cătălin-clas. a VII-a

AȘ VREA SĂ DEVIN COSMONAUT FIINDCĂ SUNT PASIONAT DE STELE ȘI DE SPAȚIUL COSMIC , ÎN GENERAL.

CÂND O SĂ AJUNG ÎN SPAȚIU,VREAU SĂ FILMEZ TOTUL,SĂ VADĂ TOȚI CÂT DE FRUMOASE SUNT PLANETELE.

DACĂ NU AJUNG COSMONAUT AȘ VREA SĂ DEVIN FIZICIAN ,CA SĂ ÎNVĂȚ DESPRE GĂURILE NEGRE DIN SPAȚIU ȘI DESPRE O.Z.N-URI.

AȘ VREA SĂ DESCOPĂR UN EXTRATERESTRU CA SĂ FAC CEA MAI MARE DESCOPERIRE DIN ISTORIE.

SPER CA VISUL MEU SĂ DEVINĂ REALITATE.

Dezleg misterele lumii

Descopăr o lume minunată,
 Este cu totul nouă pentru mine..
 Zărilor sunt diferite,
 Lumea parcă s-a schimbat,
 E veselă și însorită,
 Gîndul îmi zboară departe,
 Misterele mă înconjoară,
 Instinctul îmi spune să le descifrez,
 Stau și mă gîndesc,
 Trebuie să reușesc...
 Este o lume fantastică,
 Ridic ochii și mi se pare că visez,
 Eram singură,
 Lumea nu cunoșteam,
 E surprizător
 Lumea e atât de diferită acum
 Uluită caut o explicație,
 Magia nu se mai termină,
 Iubesc acest tărâm,
 Incredibil pentru noi toti...
Galan Valentina-cl a VI-a

Isopescu Diana-cl a III-a
 inv Moisiuc Vera
 SAM „I.Porumbescu”Fratautii Noi

„Protejati natura!" eleva Lupoai Cristina ,
cls. I, inv Hutuleac Doina
SAM „Iraclie Porumbescu" Fratautii Noi

„Maiestrie si creativitate"
eleva Mazureac Ionela, cl I
inv Aurora Nicolaica
SAM „Iraclie Porumbescu" Fratautii Noi

„Binele trebuie sa invinga!"
eleva Isopescu Ioana cl a V-a
prof Pascari Ionela

CORPUL UMAN ÎN ALERTĂ

Nichitean Ana –cl a VII-a A

Școala cu clasele I-VIII,Nr.2 Marginea,jud. Suceava

Ca să nu vă pară greu
Am să vă explic chiar eu
Comparăm un corp uman
Cu un orașel normal
Creierașu-i primăria
Stomăcelu-i brutăria
Membrele tale distinse
Sunt străzi și bulevarde-
ntinse
Circ,teatru cu păpușele
Parcuri, zeci de carusele,
Stau de ani și săptămâni
Tot acolo, în plămâni.
Inima, sânge filtrează
Da' ce-i rău acum urmează
Nu gimnastică,nu sport
Orașelu-i ca și mort
Mai ales dacă în zori

Îi dai și dăunători
Orașelul se lărgește

Și acum nu mai muncește!
Și mintea și organismul
Și - au cam pierdut optimismul
Dragi copii așa pățiți
Dacă nu vă îngrijiți
Așa că de sport v-apucați
Legume și fructe mâncați
Să n-ajungeți o ruină
Cântărind cât o duzină!!

Munteanu Alin-cl a V a

Niculcea Elena cl a VII A.

Halip Larisa - Cl a VII a A

Mihalescu Lucian cl a VII a A